

Editorial

Aquest número dels "Annals del Periodisme Català" surt ja sota la responsabilitat del Col·legi Professional de Periodistes de Catalunya, el procés constitutiu del qual ha culminat amb l'autodissolució de les associacions de la premsa preexistents, tal com estableix la llei aprovada al Parlament de Catalunya. L'esperit que inspira la nova etapa que amb aquest número s'enceta és, doncs, de continuïtat i d'exigència. Continuïtat en la línia marcada d'informació i reflexió professional, exigència en assolir els nivells adequats de col·laboració i difusió.

Al llarg d'aquests primers dos anys i escaig de publicació, hem tractat d'obrir els "Annals del Periodisme Català" al tractament de la diversitat de temes que s'escauen a l'interès general dels periodistes. Questions relatives a la pròpia història de l'exercici professional, a l'evolució i les noves exigències dels mitjans i a qüestions d'actualitat. Els "Annals" han estat també el mitjà de difusió en el nostre medi professional de

les ponències i debats produïts a les Jornades de Premsa i Justícia, primer, i a les Jornades "10 anys de Periodisme i Llibertat", després, sessions organitzades successivament per l'Associació de la Premsa de Barcelona i celebrades en el seu local social.

La crisi de la premsa diària de Barcelona, manifestada aquest any 1986 en la desaparició dels diaris "El Correo Catalán", "El Noticiero Universal" i "Dicen", així com en l'efímera publicació de dos nous diaris esportius, "ABB" i "Record" té un reflexe ampli en el present número. Els treballs es centren especialment en "El Correo Catalán", diari contenari, i sobre la història i la crisi del qual s'han prestat a escriure varis periodistes que en diferents moments havien estat membres de la seva Redacció. El paper renovador de la premsa catalana que "El Correo Catalán" ja als darrers anys del règim franquista fa que l'anàlisi de la seva crisi vagi inevitablement més enllà d'allò que és la realitat d'un diari. Antics redactors del

"Correu" escriuen sobre diferents aspectes: Esteve Busquest i Molas fa un esbós de la trajectòria del diari, Josep Maria Huertas aporta documents oficials dels canvis de propietat previs a la transició política, Joan Antón Benach fa una reflexió general sobre l'evolució recent del diari i la seva crisi i Ramon Comorera es centra en l'explicació detallada del procés que ha culminat en la desaparició del diari. L'article de Manuel López sobre la transformació de les condicions laborals i de l'exercici professional dels periodistes aquests darrers anys aporta pistes interessants per l'explicació dels darrers anys de periodisme català.

Aquest número s'obra amb una tribuna del periodista reusenc Josep Maria Martí sobre les perspectives informatives de la Catalunya meridional i es completa, a més de les seccions habituals, amb dos articles sobre el treball dels corresponents a l'estranger. Lluís Foix, actual subdirector de "La Vanguardia" després d'haver estat molts anys de corresponent i enviat

especial arreu del món fa una reflexió sobre aquesta vessant de l'exercici professional, mentre que Josep Bosch, delegat de l'agència Efe a Pequín exemplifica en un cas concret les peculiaritats del treball dels periodistes occidentals a la República Popular de Xina. Aquests darrers anys ha augmentat tant el nombre de periodistes catalans que exerceixen corresponents a l'estranger com el nombre de corresponents propis de diaris, ràdios i televisions de Catalunya. A tots els són obertes aquestes pàgines per a continuar el tema encetat en aquest número. Un dels objectius prioritaris d'"Annals del Periodisme Català" és acollir la comunicació i anàlisi de l'experiència professional en el nostre medi.